

H1-DNA H1 DNA

سیده زهرا بطحائی^۱، محبوبه اشرفی^۲، اعظم بوالحسنی^۲، بتول اعتمادی کیا^۳ و علی اکبر موسوی موحدی^۴

e-mail: bathai_z@modares.ac.ir

چکیده

زعفران خوراکی (*Crocus Sativus L.*) دارای خواص بیولوژیکی متفاوتی از جمله خاصیت ضدسرطانی است. در این تحقیق، علاوه بر تخلیص مواد مؤثر زعفران، دو سازوکار عمده ملکولی در ارتباط با این خاصیت زعفران یعنی اثر بر DNA هیستون و کمپلکس H1-DNA مورد بررسی قرار گرفت. کاروتونوئیدها (کروسین، کروستین و دی متیل کروستین) و آلدئیدهای منوترپن (پیکروکروسین و سافرانال) موجود در زعفران ایران به عنوان اجزاء اصلی، توسط روش‌های مختلفی جداسازی و خالص‌سازی شد. نتایج TLC و HPLC نشان داد که کروسین و پیکروکروسین موجود در زعفران ایران به ترتیب از ۴ و ۳ زیرنوع تشکیل شده است. بنابراین، جزء اصلی و عمده کروسین‌ها و پیکروکروسین‌ها تخلیص شد و میانکنش هیستون H1 و DNA نه تنها با عصاره زعفران، بلکه با هریک از پنج جزء تخلیص شده از زعفران توسط روش‌های مختلف مورد بررسی قرار گرفت. در بررسی میانکنش زعفران و اجزاء آن با DNA مشاهده شد که اتصال تمام این لیگاندها از طریق اتصال به شیار کوچک صورت می‌گیرد و منجر به القاء تغییرات ساختاری در DNA می‌شود. همچنین در بررسی اثر این لیگاندها بر ساختار هیستون H1 مشاهده شد که این لیگاندها باعث فرونشانی نشر فلورسانس هیستون می‌شوند. با رسم نمودار اسکاچارد براساس فرونشانی نشر، مولفه‌های پیوندی n و K محاسبه گردید (n = ۰/۵۴ و K = ۰/۰۲ بحسب آمد). طف دورنگ نمایی دورانی (CD) نشان داد که این ترکیب‌های در غلاظت کم با DNA میانکنش دارند که موجب تغییر ساختار از B-DNA به C-DNA می‌شود، هر چند که در غلاظت‌های بالاتر، تغییر ساختاری بیشتری القاء می‌گردد، یعنی رج بندی بازها از بین می‌رود. همچنین نتایج حاصل از بررسی میانکنش H1-DNA در حضور و عدم حضور هر کدام از لیگاندهای فوق نشان داد که در حضور این اجزاء، میانکنش DNA حدود ۵ تا ۲۲ درصد کاهش یافت که بیشترین میزان کاهش، مربوط به سافرانال بود.

واژه‌های کلیدی: کروسین، کروستین، دی متیل کروستین، پیکروکروسین، سافرانال، هیستون H1، DNA، میانکنش.

برای جمع‌آوری یک کیلو زعفران، باید کلاله‌های بیش از ۱۵۰۰۰ گل با دفت و دانه داده جدا شود. یکی از دلایل گرانی زعفران نیز همین وقتی است که باید صرف آماده‌سازی، بسته‌بندی و نگهداری آن بشود (Fernandez, 2004).

مقدمه

زعفران یا طلای قرمز گرانبهاترین چاشنی گیاهی دنیاست (قریباً هر کیلو ۵۰۰ دلار) که ارزش آن به کلاله Crocus (sativus L.) مربوط است (شکل ۱). هر کلاله زعفران ۲ میلی گرم وزن و هر گل زعفران سه کلاله دارد. بنابراین

خالص‌سازی کاروتوئیدها و منوترپن‌آلدئیدهای زعفران ایران و بررسی اثر هریک بر ساختار DNA H1 و کمپلکس H1-DNA می‌کنند. تولیدات اسپانیا که در حال حاضر بهترین و شاید اولین صادر کننده این گیاه گرانبهاست در سال بین ۰/۳ تا ۵/۰ تن در سال است (Fernandez, 2004).

تجزیه و تحلیل شیمیائی عصاره آبی کلاله زعفران حضور دو ترکیب عمده شیمیایی را نشان داده است (شکل ۲).

الف) کاروتوئیدها

شامل آنالوگ‌های کروسین که به ۴ نوع تقسیم می‌شوند. این مواد مشتقات قندرار کروستین هستند. کروستین و مشتقات منو و دی متیله آن به میزان کمتری در زعفران یافت می‌شوند و می‌توان با روش ترکیبی میزان بیشتری از آنها را تهیه کرد. کروسین اصلی و عمده، کروسین نوع I یا دیژانتیوبیوزیدکروستین (digentiobioside crocetin) است. مسئول رنگ زعفران، کروسین‌های آن هستند که برخلاف دیگر کاروتوئیدهای طبیعی، محلول در آب می‌باشند.

شکل ۱- راست: گل زعفران خوراکی (Crocus Sativus L.).
چپ: بخش خوراکی زعفران

ب) منوترپن آلدئیدها
پیکروکروسین مسئول طعم تلخ زعفران و مشتق بی‌قند آن، سافرانال، مسئول بوی معطر زعفران از این دسته هستند.

بنابراین سه عامل رنگ (کروسین‌ها)، طعم (پیکروکروسین) و عطر زعفران (سافرانال) در کلاله خشک آن جای دارند. لازم به ذکر است که ترکیب‌های شیمیایی دیگری از جمله آنتوسیانین‌ها، فلاونوئیدها، ویتامین‌ها، آمینو اسیدها، پروتئین، نشاسته، مواد معدنی و صمغ‌ها نیز به میزان بسیار کمتری نسبت به دو دسته فوق، در کلاله زعفران حضور دارند (Fernandez, 2004).

تا کنون اکثر مقاله‌های منتشر شده در خصوص استخراج و شناسایی تشکیل دهنده‌های زعفران و مطالعه در مورد آنها، در مورد زعفران اسپانیا و به میزان کمتری در مورد زعفران یونان و هند بوده است. در مورد استخراج اجزاء مهم زعفران ایران تا قبل از فعالیت‌های گروه ما،

زعفران ادویه گرانی است که به طور عمده به عنوان داروی گیاهی یا طعم و رنگ دهنده غذا در قسمت‌های مختلف دنیا استفاده می‌شود. منشاء اصلی زعفران از ایران، یونان و آسیای صغیر بوده که بعد کشت آن از قسمت شرق تا شمالی ترین نقاط چین و هند گسترش یافته است (Sastry et al., 1995). در حالی که کل تولید زعفران در دنیا ۲۰۵ تن در سال است، ایران حدود ۸۰٪% یعنی حدود ۱۶۰ تن زعفران در سال تولید می‌کند. خراسان به تنها ۴۶۰۰۰ هکتار زمین زیر کشت این محصول دارد که سالانه حدود ۱۳۷ تن محصول از آن برداشت می‌شود. کشمیر در هندوستان بین ۸ تا ۱۰ تن، یونان بین ۴ تا ۶ تن و مراکش بین ۰/۸ تا یک تن زعفران در سال تولید

عمده زعفران ایران یعنی کاروتینوئیدها (کروسین، کروستین و دی متیل کروستین) و منوترین آلدئیدها (پیکروکروسین و سافرانال)، اثرات هر یک از اجزاء بر ساختار دو ماکرولکول مهم یعنی DNA و هیستون H1 به عنوان سازوکارهای ملکولی محتمل در اعمال اثرات ضدسرطانی آنها به طریق آزمایشگاهی (*in vitro*) بررسی گردد [بوالحسنی و همکاران، ۱۳۸۲؛ Bolhasani et al., 2005; et al., 2005b]. در مقاله حاضر با استفاده روشهای مختلف برخی جنبه‌های میانکنش DNA با عصاره زعفران و اجزاء مختلف آن و همچنین میانکنش هیستون H1 با منوترین آلدئیدهای زعفران و اثر این ترکیبی‌های بر کمپلکس H1-DNA گزارش خواهد شد.

مواد و روشها

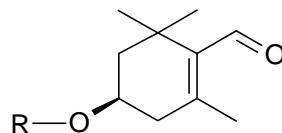
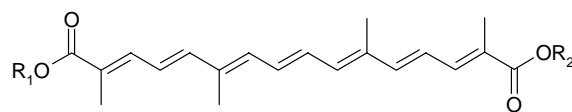
مواد

کالله خشک زعفران خوراکی (*Crocus Sativus L.*) معروف به زعفران پوشالی از قائنات و کروستین استاندارد از شرکت سیگما (Sigma) تهیه شد. حاللهای مختلف و مواد مورد نیاز برای کروماتوگرافی (نظیر اکسید آلومینین-۹۰- اکتیو خشی، سیلیکاژل G-60) از شرکت مرک (Merck) تهیه شد که همگی با درجه خلوص بالا بود. اتیدیوم برمايد (EtBr) و دودسیل تری متیل آمونیوم برمايد (DTAB) از شرکت سیگما تهیه شد. DNA با وزن ملکولی بالا و هیستون H1 از تیموس گوساله استخراج شد (Bathaie et al., 1999؛ Cole, 1989). بافر مورد استفاده در تمام آزمایشها، بافر تریس (tris-HCl) ۰/۰۵ مولار با pH ۷/۴ بود.

روشها

۱) استخراج اجزاء مهم زعفران ایران

استخراج و خالص‌سازی این اجزاء با اصلاحات و تغییراتی در روش‌های ارائه شده در مراجع مختلف به صورت ذیل انجام شد.

شکل ۲- بالا: ساختار کاروتینوئیدهای زعفران. در کروستین R_1 و R_2 هیدروژن، در دی متیل کروستین R_1 و R_2 گروه متیل و در کروسین R_1 و R_2 واحدهای گلوکز هستند. پایین: ساختار منوترین آلدئیدهای زعفران. در سافرانال، R هیدروژن و در پیکروکروسین، واحد (های) گلوکز است.

تنها گزارشی که منتشر شده بود در مورد سنجشی است که با HPLC انجام گرفته بوده و کاروتینوئیدهای زعفران ایران، اسپانیا و تبت در آن شناسایی و مقایسه شده بودند (Sujata et al., 1992).

به طور خلاصه نقش کاروتینوئیدهای زعفران را می‌توان در دو عنوان خلاصه کرد:
(الف) به عنوان مهارکننده واکنش‌های زنجیره‌ای رادیکال آزاد

(ب) تتعديل کننده میانکنش‌های DNA - پروتئین به عنوان مثال اثر بر توپوایزومراز II (مسئول سنتز DNA) یکی از اثرات بیولوژیک زعفران که به ویژه در سالهای اخیر بسیار مورد توجه قرار گرفته، جلوگیری از رشد سلولهای سرطانی و ممانعت از ازدیاد و تقسیم این سلولهای سرطانی است، در حالی که این ترکیب هیچ اثری بر سلولهای طبیعی ندارد (Nair et al., 1995). اثرات ضد سرطانی زعفران و به ویژه کاروتینوئیدهای تشکیل دهنده آن بر بعضی سوشهای سلولی بررسی شده، اما در مورد تأثیر آنها بر ساختارهای ملکولی گزارشی در دست نیست. در تحقیقاتی که اخیراً در آزمایشگاه ما صورت گرفته، سعی شده است تا پس از جداسازی پنج جزء

خالص‌سازی کاروتینوئیدها و متونترین آلدئیدهای زعفران ایران و بررسی اثر هریک بر ساختار DNA هیستون H1 و کمپلکس H1-DNA شدن در حضور دی‌کلرومتان: دی‌اتیل‌اتر (۵۰: ۵۰) انجام شد.

ج) جداسازی سافرانال و کروستین

عصاره گیری پودر کلاله خشک زعفران با آب ۷۰ درجه سانتیگراد انجام شد و بعد pH محلول با اسید کلریدریک به یک رسید. پس از تغليظ تحت خلاء، جزء فرار (سافرانال) در تله سرمایی در ۷۸ - درجه سانتیگراد جمع آوری و جزء غیر فرار (کروستین) توسط دسیکاتور خشک شد. عمل تخلیص با آب و اسید کلریدریک انجام شد. رسوب در تاریکی در دمای ۴ درجه سانتیگراد ذخیره شد.

خلوص و شناسایی ساختار تمام اجزاء جدا شده با استفاده از روش‌های اسپکتروفتومتری (UV-Vis)، کروماتوگرافی لایه نازک (TLC)، کروماتوگرافی با کارآیی بالا (HPLC)، طیف سنجی مادون قرمز (IR)، طیف سنجی رزونانس مغناطیسی هسته (^1H - NMR, ^{13}C - NMR) و اندازه گیری نقطه ذوب (m.p.) آنها انجام شد (Bolhasani *et al.*, 2005b).

۲) مطالعه میان‌کنش هر یک از اجزاء زعفران با DNA و هیستون H1 یا کمپلکس آن دو

(الف) روش اسپکتروفتومتری

تمام اندازه گیری‌های طیف‌سنجی‌نوری در این تحقیق با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر دوپرتوی شیمادزو (Shimadzu) مدل ۳۱۰۱ انجام شد. در این مطالعه ابتدا طیف جذبی عصاره زعفران و بعد هر یک از تشکیل دهنده‌های آن (به طور خالص) رسم شد. در مرحله بعد، به منظور بررسی اثر هر یک از تشکیل دهنده‌های زعفران بر ساختار DNA یا هیستون H1 (هر دو از تیموس گوساله استخراج شد) از تیتراسیون اسپکتروفتومتری استفاده گردید.

همچنین میان‌کنش H1-DNA در حضور اجزاء متفاوت زعفران با این روش بررسی شد. به این منظور ابتدا میان‌کنش هیستون H1 طبیعی با DNA مطالعه شد.

الف) تخلیص پیکروکروسین و کروسین

عصاره گیری از پودر کلاله خشک زعفران در تاریکی و در دمای اتاق با هگزان نرمال و سپس اتانول٪ ۵۰ صورت گرفت. سپس نمونه روی ستون اکسیدآلومینیم گذاشته شد. ستون ابتدا با اتانول٪ ۵۰ و سپس اتانول٪ ۴۰ و اسید استیک شستشو داده شد. نمونه‌های ۴ میلی‌لیتری جمع آوری و جذب هر بخش در دو طول موج ۲۵۰ و ۴۴۰ نانومتر قرائت گردید. در لوله‌های اولیه پیکروکروسین‌ها جمع آوری و سپس مجموعه کروسین‌ها از ستون خارج شد. مراحل جداسازی اجزاء توسط روش کروماتوگرافی لایه نازک (TLC) نیز پیگیری شد (Iborra *et al.*, 1992). اجزاء بدست آمده توسط دستگاه لیوفلیز کننده به پودر تبدیل گردید.

برای جداسازی نوع غالب کروسین از سایر کروسین‌ها، پس از حل شدن پودر کروسین‌ها در حلال، از ستون سیلیکاژل-۶۰ و از اتیل استات: اتانول: آب با نسبت حجمی ۱۰:۳:۲ به عنوان فاز متحرک استفاده گردید. در ارتباط با جداسازی نوع غالب پیکروکروسین نیز از همین روش استفاده شد ولی فاز متحرک n - بوتانول: اسید استیک: آب با نسبت حجمی ۱:۱:۴ بود. همچنین فرم‌های اصلی پیکروکروسین و کروسین با استفاده از روش کروماتوگرافی لایه نازک نیز جدا شد که نتایج مشابهی با روش قبل به دست آمد. اجزاء بدست آمده توسط دستگاه لیوفلیز کننده به پودر تبدیل و برای مرحله بعد در فریزر نگهداری شد.

ب) تولید دی‌متیلکروستین

عصاره گیری پودر کلاله خشک زعفران به ترتیب توسط هگزان، دی‌اتیل‌اتر و متانول٪ ۸۰ با استفاده از سیستم سوکسیله انجام شد. ترکیب دی‌متیلکروستین (به منظور افزایش مقدار آن) توسط هیدرولیز قلیایی عصاره حاصل با پتاس٪ ۱۰ انجام شد و تخلیص توسط عصاره گیری با دی‌کلرومتان صورت گرفت. کریستالیزه

محلول DNA با غلظت ثابت، همان حجم از بافر در لوله‌های آزمایش ریخته و طیف نشری آنها رسم شد. اختلاف شدت نشر لیگاند در دو حالت آزاد و پیوندی بیانگر میزان فرونشانی نشر بود که از آن برای محاسبه مولفه‌های پیوندی (به طریق ذیل) استفاده شد (Gupta & Ali, 1984 :

برای بدست آوردن معادله اسکاچارد، ۷ از نسبت میزان نشر در هر لحظه به میزان نشر حداقل محاسبه شد. با توجه به معلوم بودن غلظت کل DNA و ۷ می‌توان غلظت لیگاند پیوند شده را محاسبه نمود. از روی غلظت‌های کل لیگاند و لیگاند پیوند شده، غلظت لیگاند آزاد محاسبه و بعد منحنی اسکاچارد رسم می‌گردد. روابط در زیر نشان داده شده است:

$$v = Q/Q_{\max}$$

$$C_f = C_t - C_b$$

$$C_b = v \cdot [DNA]$$

از رسم نمودار تجربی $[D]/v$ بر حسب v مقدار عددی n ، یعنی حداقل تعداد جایگاه‌های پیوندی بر جفت بازهای DNA و ثابت پیوند ذاتی (K) بدست آمد.

همچنین از مطالعات فلوری متری برای بررسی تغییرات ساختاری هیستون H1 در حضور کاروتینوئیدها و منوترپن آلدئیدهای زعفران استفاده شد. به این منظور ابتدا طول موج‌های برانگیختگی و نشری پروتئین (H1) تعیین شد. طول موج برانگیختگی حدود $275/2$ نانومتر و طول موج نشری $308/8$ نانومتر بدست آمد. شکاف‌ها طوری تنظیم شد که میزان نشر حدود 50 درصد باشد. مطابق روش ذکر شده در بالا و طبق فرمول‌های فوق (با این تفاوت که به جای غلظت DNA غلظت هیستون H1 گذاشته شد) نمودارهای اسکاچارد برای میانکنش هیستون H1 با این لیگاندها رسم گردید.

نتایج

الف- نتایج استخراج

در شروع مطالعات جداسازی، تخلیص و شناسایی کاروتینوئیدها و منوترپن‌آلدئیدها با استفاده از زعفران

حجم‌های مختلفی از محلول غلظت H1 با حجم ثابتی از محلول DNA با غلظت ثابت مخلوط شد. غلظت نهایی DNA (0.037 میلی مولار جفت باز (mMbp)) و حجم محلول‌های هیستون طوری انتخاب شد که نسبت نهایی مولی DNA به پروتئین H1 در لوله‌های مختلف بین 5 تا 300 باشد. پس از نگهداری لوله‌ها به مدت یک ساعت در لرزاننده (shaker) در دمای اتاق، به مدت 7 دقیقه در 14000 دور در دقیقه سانتریفوژ شد. درصد تشکیل رسوب (درصد تشکیل کمپلکس پروتئین - DNA) با قرائت جذب DNA باقیمانده در محلول رویی و بر اساس رابطه زیر محاسبه و نمودارهای لازم رسم گردید:

$$\%P = [1 - (A_{260} \text{ Sup} / A_{260} \text{ DNA})] \times 100$$

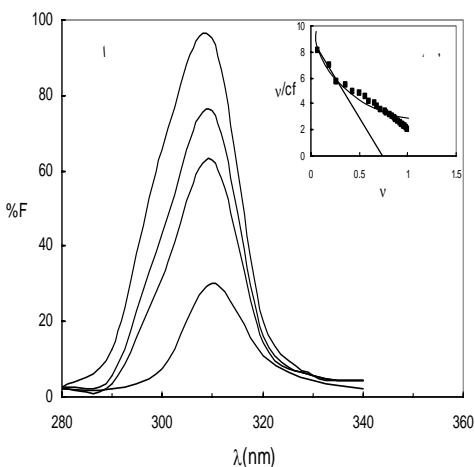
در مرحله بعد، هیستون H1 با غلظت مؤثر از هریک از اجزاء زعفران به طور جداگانه میانکنش داده شد و بعد میانکش هیستون دگرگون شده توسط این مواد با DNA به روش فوق بررسی شد.

ب) روش اسپکتروفلوری متری

مطالعات فلورسانس با دستگاه فلوری متر Shimadzu مدل RF-5000 انجام شد. در تمام آزمایشها سرعت روش تند، حساسیت بالا و شکاف‌ها برای هر دو طول موج برانگیختگی و نشر 5 نانومتر در نظر گرفته شد. این روش برای تعیین مولفه‌های پیوندی کروسین (مهمنترین کاروتینوئید موجود در زعفران) با DNA مورد استفاده قرار گرفت. طول موج نشری کروسین $571/2$ نانومتر تعیین گردید. بعد از تنظیم کلی شرایط آزمایش، میانکنش لیگاند و DNA از طریق پایش فلورسانس ذاتی لیگاند در دو حالت آزاد و پیوند شده به DNA مورد بررسی قرار گرفت. در این آزمایش، در نمونه‌هایی با حجم یکسان، حجم ثابتی از DNA با غلظت یکسان (معادل 0.0804 میلی مولار باز) ریخته شد، در حالی‌که غلظت دارو در محدوده بین 0.01 تا 0.08 میلی مولار، رو به افزایش بود. همین آزمایش دوباره تکرار شد با این تفاوت که به جای

خالص‌سازی کاروتوئیدها و مونوترپن‌آلدئیدهای زعفران ایران
و بررسی اثر هریک بر ساختار DNA هیستون H1 و کمپلکس H1-DNA

کاهش نشر هیستون H1 با افزایش غلظت پیکروکروسین یا سافرانال، بیانگر تأثیر این لیگاند بر ساختار پروتئین، پس از میان‌کشش با آن است. در حضور پیکروکروسین، حداکثر نشر به میزان ۳ نانومتر به سمت راست یعنی طول موج های بلندتر جابه‌جا شد. با استفاده از این داده‌ها، نمودار اسکاچارد برای اتصال پیکروکروسین به هیستون، رسم و با ترسیم یک خط مماس بر نمودار (شکل ۴)، مولفه‌های پیوندی محاسبه گردید. مقادیر n (تعداد جایگاه‌های پیوندی) و K (ثابت پیوند ذاتی) به ترتیب برابر $۷۴/۰$ و $10^4 \times ۲/۱$ بدست آمد. محاسبه این مولفه برای سافرانال امکان‌پذیر نبود، زیرا سافرانال مایع است و محاسبه مولاریته آن کار دشوار و حتی با امکانات موجود غیر ممکن است.

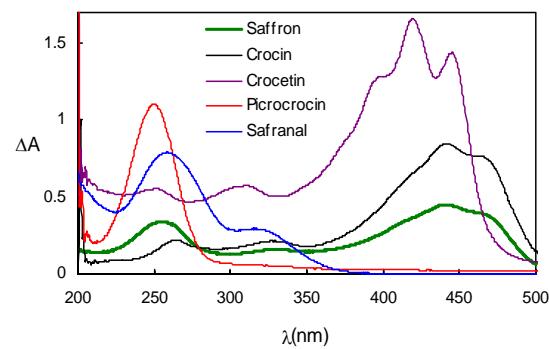
شکل ۴- الف: تغییرات درصد نشر هیستون H1 در حضور پیکروکروسین و ب: نمودار اسکاچارد برای میان‌کنش این ترکیب با پروتئین.

ج- تعیین مولفه‌های پیوندی میان‌کنش کروسین با DNA

روش اسپکتروفلوری متري برای تعیین مولفه‌های پیوندی میان‌کنش کروسین با DNA بکار برده شد. اين روش برای لیگاند‌هایی نظری کروسین که نشر آنها پس از اتصال به DNA کاهش می‌یابد، بکار می‌رود و با استفاده از میزان فرونمانی نشر کمپلکس لیگاند-DNA می‌توان

قائمات انجام شد. نتایج جداسازی اجزاء زعفران تا مرحله تولید کروسین(ها)، کروسین، دی‌متیل کروسین، سافرانال و پیکروکروسین (ها) در سال ۲۰۰۵ منتشر شد (Bolhasani *et al.*, 2005b) نتایج حاصل از روشهای کروماتوگرافی TLC و HPLC وجود چهار نوع کروسین و سه نوع پیکروکروسین در زعفران ایران را نشان داد. در این تحقیق، نوع کروسین اصلی (کروسین ۱) و پیکروکروسین اصلی (نوع ۱) از انواع دیگر جدا و پس از شناسائی برای مراحل بعدی نگهداری شد.

عصاره زعفران دارای سه پیک جذبی مجزا در طول موج‌های ۲۵۵، ۳۲۷ و ۴۴۲ نانومتر می‌باشد. پیک‌های جذبی متمایز برای کاروتوئیدهای زعفران در ۴۰ نانومتر و برای پیکروکروسین در ۲۵۰ نانومتر و برای سافرانال در ۳۱۵ نانومتر مشاهده می‌شود (شکل ۳). در اثر میان‌کنش عصاره زعفران با DNA و یا هیستون H1، تغییراتی در طیف‌های جذبی این ترکیب‌های ایجاد می‌شود که حاکی از برقراری پیوند است.

شکل ۳- طیف جذبی زعفران و هر یک از تشکیل دهنده‌های آن
ب- میان‌کنش مونوترپن‌آلدئیدهای زعفران با هیستون H1
میان‌کنش اجزاء زعفران با هیستون H1 توسط روشهای مختلف اسپکتروفتومتری و فلوری متري مطاله شد. بخشی از این مطالعات که در مورد کاروتوئیدهای زعفران بود، در مقاله دیگری به چاپ رسید (Ashrafi *et al.*, 2005). در این مقاله میان‌کنش مونوترپن‌آلدئیدهای زعفران ایران با H1 ارائه می‌شود.

این دو ماکرومولکول (تشکیل ۹۷٪ درصد رسوب) با نسبت حدود ۳۵ جفت باز DNA به هر مولکول H1 صورت می‌گیرد که ناشی از اتصال هر دو بخش سرکروی و دنباله کربوکسیل H1 به DNA است (Buche *et al.*, 1993). نتایج مربوط به کاهش در تشکیل این کمپلکس در حضور کاروتونوئیدهای زعفران در مقاله قبلی نشان داده شد (Ashrafi *et al.*, 2005). در اینجا به بررسی اثر منوترين آلدئیدهای زعفران (پیکروکروسین و سافرانال) بر این کمپلکس می‌پردازیم. در غلط ثابت پیکروکروسین (۰/۲ میلی مولار)، ۵٪ کاهش در میزان تشکیل کمپلکس H1 با DNA مشاهده شد، در حالی که سافرانال (۰/۱۵ میکرولیتر) کاهش ۲۲ درصدی در تشکیل کمپلکس H1 با DNA را سبب می‌شود. جدول شماره ۱ نسبت اتصال DNA به H1 را در ۰/۵٪ رسوب برای تمام تشکیل دهنده‌های زعفران نشان می‌دهد.

اطلاعاتی در مورد چگونگی اتصال از لحاظ کمی و کیفی بدست آورد (Gupta & Ali, 1994). تغییرات نشر کروسین در حضور DNA و غیاب آن در شکل ۵ الف نشان داده شده است. نمودار اسکاچارد برای اتصال کروسین به DNA تیموس گوساله رسم شد (شکل ۵ ب). همان طور که در نمودار ملاحظه می‌گردد در حضور کروسین منحنی اسکاچارد به صورت هذلولی شکل بدست می‌آید که با استفاده از رسم مماس بر منحنی، می‌توان مقادیر مولفه‌های پیوندی یعنی n و K را محاسبه کرد. این مولفه‌ها برای میان‌کنش کروسین با DNA عبارتند از: $n = ۰/۵۴$ و $K = ۲ \times 10^{-۵} M^{-۱}$.

۵- اثر تشکیل دهنده‌های زعفران بر کمپلکس H1-DNA

شکل ۶ درصد تشکیل کمپلکس H1 با DNA را در بافر تریس و در دمای اتاق در حضور و غیاب لیگاندهای موردنظر نشان می‌دهد. منحنی رسوب DNA توسط هیستون شکل سیگموئیدی دارد و حداقل میزان اتصال

جدول ۱: مقایسه مولفه‌های پیوندی تشکیل دهنده‌های زعفران با هیستون H1 و کاهش درصد تشکیل کمپلکس H1-DNA در حضور این ترکیبها. با توجه با مایع بودن سافرانال، محاسبه مولفه‌های پیوندی برای آن امکان‌پذیر نبود. میزان اتصال جفت بازهای DNA به هیستون در ۵۰٪P، در غیاب هر یک از لیگاندها، حدود ۶۰ و حداقل رسوب، ۹۸٪ بود.

		P% کاهش در Mیزان اتصال (bpDNA/H1) در P _{50%}	P% حداکثر	n	Ka (M ⁻¹)	نوع لیگاند (تقریبی)
۵۲	۵	٪۹۳	۰/۷۴	۱/۲ × ۱۰ ^۴	پیکروکروسین	
۴۵	۲۲	٪۷۶	---	-----	سافرانال	
۵۶	۶	٪۹۲	۰/۰۷	۳/۸ × ۱۰ ^۴	کروسین	
۵۳	۱۰	٪۸۸	۰/۰۱	۷/۲ × ۱۰ ^۴	کروستین	
۴۶	۱۲	٪۸۶	۰/۰۲	۷/۵ × ۱۰ ^۴	دی‌متیل کروستین	

پیشگیری‌کننده از وقوع سرطان نیز نام برده شده است (Abdullaev, 1995 ; Nair *et al.*, 1995) که تاکنون در این زمینه صورت گرفته، مطالعاتی است که در مورد عصاره یا اجزاء مهم زعفران بر سوش‌های سلولی یا حیوانات آزمایشگاهی بوده و تأثیر آن‌ها بر ساختارهای

بحث

فعالیت ضدسرطانی عصاره زعفران در مقابل طیف گسترده‌ای از تومورهای موشی و سوش‌های سلولی سرطانی در انسان گزارش و از این ترکیب نه تنها به عنوان گیاهی با اثرات داروئی، بلکه به عنوان عامل

خالص‌سازی کاروتینوئیدها و منوتپن‌آلدئیدهای زعفران ایران و بررسی اثر هریک بر ساختار DNA H1 و کمپلکس DNA می‌تواند با القاء تغییرات کلی یا جزئی بر ساختار DNA فعالیت آن را کنترل نماید.

همان‌طور که در بخش‌های قبلی گفته شد، به دنبال گزارش‌های متعدد درباره خواص ضدسرطانی زعفران، به دنبال روش‌شن شدن سازوکار عمل احتمالی آن، بر آن شدیدم تا نخست مهمترین اجزاء زعفران ایران را که عوامل رنگ، عطر و طعم آن هستند، از این گیاه ارزشمند جدا و خالص، و بعد با توجه به سازوکارهای ارائه شده در بالا، اثر عصاره زعفران و هریک از تشکیل دهنده‌های فوق را بر ساختار DNA H1 و کمپلکس این دو ماکرومولکول به طریق آزمایشگاهی (*in vitro*) بررسی نماییم.

الف- استخراج اجزاء زعفران

بیشتر مقاله‌هایی که در خصوص استخراج اجزاء زعفران و مطالعات در مورد این تشکیل دهنده‌ها منتشر شده است در مورد زعفران اسپانیا و به میزان کمتری در مورد زعفران یونان و هند بوده است. در مورد استخراج اجزاء مهم زعفران ایران تنها در سنجشی که با HPLC انجام گرفته است، کاروتینوئیدهای زعفران ایران، اسپانیا و تبت شناسایی و مقایسه شده‌اند. در مقاله‌ای که اخیراً منتشر شد، در ارتباط با جداسازی و تخلیص سه کاروتینوئید مهم زعفران یعنی کروسین، کروستین و دی متیلکروستین و دو منوتپن‌آلدئید آن یعنی پیکروکروسین و سافرانال بود (Bathaie *et al.*, 2006). نتایج تحقیقات ما نشان داد که در زعفران ایران ۴ نوع کروسین وجود دارد که نوع مهم آن کروسین ۱ یا دی ژلتیوبیوزید کروستین است. همچنین نتایج این بررسی نشان داد که پیکروکروسین زعفران ایران نیز سه نوع می‌باشد که نوع اصلی (یا پیکروکروسین ۱) آن از سافرانال متصل یک گلوکز (سافرانال گلیکوزیله) ساخته شده است. در طیف‌های بدست آمده، مشاهده شد که اختلاف سه نوع پیکروکروسین و چهار نوع کروسین در تعداد قندهای

ملکولی مطالعه نشده است. تنها میان‌کنش ملکولی ارائه شده، میان کنش کروستین با آلبومین سرم است (Zsila *et al.*, 2001 ; Miller *et al.*, 1982; Zsila *et al.*, 2002).

همان‌طور که می‌دانیم، در هنگام شروع رونویسی از ژن‌ها، در مرحله اول و قبل از اتصال عوامل رونویسی به ژن، باید DNA از هیستون‌ها جدا و آزاد شود و به این منظور دگرگونی‌های (modifications) مختلفی در سطح هیستون‌ها صورت می‌گیرد. از جمله این دگرگونی‌ها می‌توان از استیله شدن، فسفریله شدن و متیله شدن نام برد (Van Hold & Zlatanova, 1996 ; Allfery, 1997). عوامل مختلف فیزیولوژیک، غیرفیزیولوژیک (پاتولوژیک) و دارویی در داخل سلول بر این میان‌کنش تأثیر می‌گذارند و با اثر بر ساختار DNA یا هیستون‌ها، موجب سست شدن میان‌کنش هیستون-DNA با تفکیک کامل آن می‌شوند و به این ترتیب شرایط را برای حمله عوامل رونویسی به DNA فراهم می‌نمایند. با توجه به اینکه از میان هیستون پروتئین‌ها، ساختار کروماتین به شدت تحت تأثیر میان‌کنش هیستون رابط و DNA رابط است و قدم اول در شروع رونویسی، سست یا جدا شدن این کمپلکس است (Zlatanova, 2000)، بنابراین در مطالعه حاضر این مکانیزم به عنوان سازوکار احتمالی اثر ترکیب‌های ضد سرطان (مثل زعفران) که در نهایت می‌تواند منجر به فعل شدن رونویسی از ژن‌های بازدارنده تومور بشود، مورد بررسی قرار گرفت.

از طرفی بسیاری از داروهای ضدسرطان به DNA متصل شده و با اثر بر ساختار آن، فرآیندهای درون سلولی مرتبط، همچون همانندسازی یا رونویسی را، مهار یا کنترل می‌کنند. این داروها "معمولًا" به شیارهای بزرگ یا کوچک DNA متصل می‌شوند (groove binding) و یا بین جفت بازهای DNA فرومی‌رونند که در این صورت فرورونده Geriestanger & (intercalators) نامیده می‌شوند (Wemmer, 1995).

رج‌بندی مناسب بین بازها از بین رفته (unstacking) است. نتایج مشابهی نیز در اثر میانکنش DNA با سورفکتنت‌های کاتیونی مشاهده و گزارش شده بود (Braun *et al.*, 2003).

نتیجه مطالعات بررسی مقاومت DNA نسبت به غیرطبیعی شدن توسط یک پاک کننده کاتیونی (دودسیل تری متیل آمونیوم برماید یا DTAB)، نشان داد که پایداری DNA در حضور کاروتونوئیدها و منوترپین آلدئیدهای زعفران کاهش می‌یابد. محاسبه انرژی آزاد ($\Delta G(H_2O)$) در حضور این لیگاندها، کاهش این مولفه مهم را نشان داد؛ یعنی در حضور عصاره یا هر یک از اجزاء زعفران، به دلیل تغییرات ساختاری القاء شده در DNA، این مولکول پایداری خود را از دست داده و میزان کمتری از DTAB برای غیرطبیعی کردن کامل آن نیاز می‌باشد (بوالحسنی و همکاران، ۱۳۸۲؛ Bolhasani *et al.*, 2005).

در این مقاله به ارائه نتایج مطالعات پیوندی می‌پردازم. بررسی فرونشانی نشر کروسین که تنها کاروتونوئید طبیعی محلول در آب است، در حضور DNA روش دیگری بود که برای مطالعه میزان پیوند شدن این لیگاند استفاده شد. همان‌طور که در نتایج نشان داده شد، مقدار $n = 0.54$ بدست آمد که بیانگر اتصال یک مول کروسین به ازاء هر دو جفت باز DNA است. با توجه به مقدار بدست آمده برای ثابت پیوند ذاتی ($1 \times 10^{-2} M^0$) مساحتی مشاهده شود که این مقدار تقریباً در حدود ثابت پیوندی سایر لیگاندهایی است که از طریق اتصال به شیار کوچک به DNA متصل می‌شوند. از آنجایی که نشر فلورسانس سایر تشکیل دهنده‌های زعفران کم است یا اصلاً نشر ندارند، بنابراین مطالعات پیوندی برای این ترکیبها صورت نگرفت.

ج- میانکنش اجزاء زعفران با هیستون H1

بررسی میانکنش اجزاء زعفران با هیستون H1 نشان داد که تمام آن‌ها بر ساختار این پروتئین اثر می‌گذارند، هر چند که این اثرات کمی با یکدیگر متفاوت است.

متصل به آنهاست. نتایج نشان می‌دهند که اجزاء مهم تشکیل دهنده زعفران ایران با زعفران اسپانیا یکسان است به جز وجود سه نوع پیکروکروسین که در زعفران ایران برای اولین بار مشاهده و گزارش می‌شود.

برای مطالعه اثرات اجزاء مهم زعفران اعم از کاروتونوئیدها و آلدئیدهای تکترپنی موجود در آن بر ساختار دو ماکرومکول مهم یعنی DNA و هیستون H1، در این تحقیق از روش‌های مختلفی استفاده شد که از آن جمله می‌توان به روش‌های اسپکتروفوتومتری، اسپکتروفلوری متری و CD اشاره کرد.

ب- میانکنش اجزاء زعفران با DNA

با افزایش کاروتونوئیدها (کروسین، کروستین و دی‌متیل کروستن، مشتق صناعی کروستین) و همچنین در اثر میانکنش منوترپین آلدئیدهای زعفران با DNA تغییراتی در طول موج‌های جذبی هر یک از ترکیب‌های ایجاد شد. همچنین تغییراتی در طیف CD (دورنگ نمایی دورانی) مربوط به DNA و پایداری آن حاصل شد که در مجموع بیانگر میانکنش این ترکیبها با DNA و القاء تغییر ساختاری در آن بود (بوالحسنی و همکاران، ۱۳۸۲؛ Bolhasani *et al.*, 2005);

همچنین نتایج مطالعات منتشر شده در مقاله‌های قبلی که با روش فلورسانس و از طریق رقابت در اتصال لیگاند دوم (تشکیل دهنده‌های زعفران) با اتیدیوم برماید در اتصال به DNA صورت گرفته بود، سازوکار اتصال تشکیل دهنده‌های زعفران به DNA را به صورت پیوند به شیار کوچک تأیید کرد (بوالحسنی و همکاران، ۱۳۸۲؛ Bolhasani *et al.*, 2005). نتایج بررسیهای انجام شده با CD نیز نه تنها این نتایج را تأیید کرد، بلکه نشان داد که در حضور اجزاء زعفران، در ساختار DNA تغییراتی به صورت انتقال از فرم B به C صورت می‌گیرد که با بالا رفتن غلظت لیگاندها از هم پاشیدگی در ساختار و حذف پیک‌ها در نواحی ۲۷۵ و ۲۴۸ نانومتر دیده شد. این نتایج حاکی از این است که در غلظت‌های بالاتر این لیگاندها،

خالص‌سازی کاروتونوئیدها و منوترپن‌آلدئیدهای زعفران ایران
و بررسی اثر هریک بر ساختار DNA H1 و کمپلکس H1-DNA

آن میان‌کش الکترواستاتیک برقرار می‌کنند افزایش یافته و این ناشی از القاء تاخوردگی بیشتر در پروتئین و فرورفتن بیشتر تیروزین به مرکز هیدروفوب آن است (Jordan et al., 1983 ; Giancotti et al., 1980) (Bathaie et al., 2003). از آنجایی که نتایج فعلی نشان دهنده کاهش نشر پروتئین در حضور این لیگاندهاست، می‌توان چنین نتیجه گرفت که شاید میان‌کش با پیکروکروسین و سافرانال موجب بازشدن تاخوردگی پروتئین شده و با خروج تیروزین از مرکز هیدروفوب محیطی ناشی از وجود لیگاندها بر پرتو فلورسانس را (radiationless) می‌توان ناشی از عوامل بی‌تشعشعی (radiationless) دانست که باعث کاهش مقدار محصول کوانتمی یا خاموشی پرتوی فلورسانس می‌شود. به هر حال اظهار نظر قطعی در مورد چگونگی تغییر ساختاری این پروتئین در حضور این لیگاندها، نیازمند مطالعات بیشتر می‌باشد، ولی با رسم نمودارهای اسکاچارد بر اساس فرون Shan نشر و محاسبات مولفه‌های پیوندی مشاهده گردید که ۰/۵۷ مول کروسین، ۰/۸۲ مول دی‌متیل کروسین و ۰/۷۴ مول پیکروکروسین به ازاء هر مول پروتئین پیوند شده است.

۵- اثر بر میان‌کنش H1-DNA

از آنجایی که کمپلکس‌های H1-DNA به عنوان مدلی از کروماتین مطالعه می‌شود (Van Hold & Zlatanova, 1997)، بررسی میان‌کنش این دو ماکرومولکول در حضور اجزاء مختلف زعفران به عنوان یکی از سازوکارهای محتمل برای اثرات این اجزاء، در شرایط آزمایشگاهی صورت گرفت. با توجه به این‌که میان‌کنش این دو ماکرومولکول به طور عمدۀ از طریق پیوندهای الکترواستاتیک صورت می‌گیرد، پس از تشکیل کمپلکس در شرایط آزمایشگاهی رسوب تشکیل می‌شود که می‌توان میزان آن را به روش اسپکتروفتومتری که روش استانداردی است، اندازه‌گیری کرد (Buche et al., 1993). منحنی رسوب DNA توسط H1، سیگموئیدی شکل و

همان‌طور که ذکر شد، تنها مطالعه‌ای که تا کنون در مورد اثر اجزاء زعفران با پروتئین‌ها در متون به چشم می‌خورد مربوط به کروسین و میان‌کش آن با آلبومین پلاسماست (Miller et al., 2002 ; Zsila et al., 2001) (Zsila et al., 1982).

تغییرات مشاهده شده در طیف‌های اسپکتروفتومتری هیستون H1 تحت اثر این جزء، بسیار شبیه به نتایج بدست آمده برای آلبومین است. در حضور هیستون H1 طیف جذبی کروسین به میزان ۶ نانومتر به طرف راست یا طول موج‌های بلندتر جابه‌جا می‌شود که در مطالعه ارائه شده در سال ۲۰۰۱ در ارتباط با اثر کروسین بر آلبومین سرم نیز چنین جابجایی به میزان ۷ نانومتر بیان شده است (Zsila et al., 2001). علت این جابجایی پیک این است که به رغم وجود گروههای کربوکسیل در دو انتهای کروسین که مشابه با دیگر کاروتونوئیدهای است، به دلیل نداشتن واحد قندی، ویژگی هیدروفوبیکی آن غالب است. بنابراین با اتصال این لیگاند و غیرقطبی شدن محیط اطراف پروتئین، جابجایی در طول موج‌های جذبی یا نشری به طرف طول موج‌های بلندتر مشاهده می‌شود. در مورد دی‌متیل کروسین و کروسین نیز تغییرات جذبی مشاهده شد که در مقاله اخیر ما به تفصیل در مورد آن بحث شده است (Ashrafi et al., 2005).

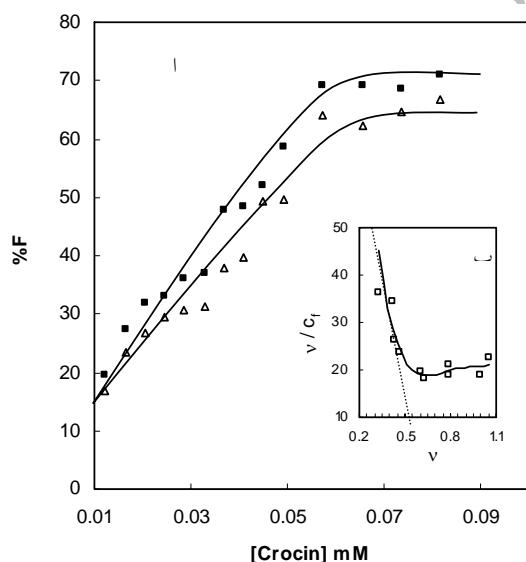
در میان‌کنش با منوترپن آلدئیدهای زعفران یعنی، پیکروکروسین و سافرانال، در غلظت‌های بالا اختلالاتی در تغییرات جذبی این لیگاندها و هیستون H1 مشاهده گردید که نیاز به روش‌های حساستری برای بررسی بیشتر رانشان داد. بنابراین، از روش فلوریمتری برای مطالعه استفاده شد. نتایج نشان داد که طیف نشری هیستون در حضور این دو ماده دچار تغییر شده و نشر ذاتی پروتئین که به خاطر حضور تیروزین-۷۲ در مرکز پروتئین است و به عنوان یک ره نشان فلورسانس داخلی استفاده می‌شود، کاهش می‌یابد. مطالعات قبلی ما و سایر محققان نشان داده بود که نشر این پروتئین در حضور لیگاندهایی که با

نتیجه گیری کلی

زعفران ایران دارای چهار نوع کروسین و سه نوع پیکرولکرون است که از این جهت با زعفران سایر نقاط دنیا تفاوت دارد. تمام اجزاء زعفران تغییرات شدید ساختاری در DNA ایجاد می‌کنند. حتی کروسین در غلظت‌های بالا به طور واضح باعث رسوب DNA می‌شود. میانکنش هر یک از اجزاء با هیستون H1 نیز باعث القاء تغییر ساختاری در این هیستون می‌شود. در بررسی میانکنش هیستون H1 با DNA در حضور اجزاء استخراج شده از زعفران کاهش ۵ تا ۲۲ درصدی در تشکیل کمپلکس H1-DNA برای این اجزاء مشاهده شد.

سپاسگزاری

بدین وسیله مراتب تشکر خود را از حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه تربیت مدرس بابت تأمین هزینه این پژوهه و سایر همکاری‌ها اعلام می‌نماییم. همچنین از آقای دکتر محمد رضا بهنیا به خاطر همکاری‌های بی‌شائبه در تهیه زعفران خالص و با کیفیت، قدردانی می‌گردد.

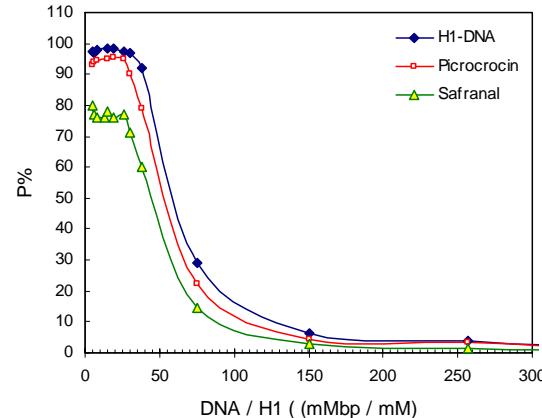

شکل ۵-الف: تغییرات درصد نشر غلظت‌های افزایشی کروسین در حضور و غیاب DNA. و ب: نمودار اسکاچارد برای محاسبه مولفه‌های پیوندی.

بیانگر متعاون بودن این فرآیند است. در حضور عواملی که موجب کاهش میانکنش شوند، منحنی رسوب به طرف چپ جابه‌جا می‌شود (Buche *et al.*, 1993; Bathaie *et al.*, 2003) در بررسی میانکنش هیستون H1 با DNA در حضور اجزاء استخراج شده از زعفران، ابتدا هیستون با غلظت مؤثر زعفران نگهداری شد و بعد به ترتیبی که در بخش روشهای شرح داده شد، به محلول DNA اضافه و میزان رسوب اندازه‌گیری گردید. نتایج، کاهش ۵ تا ۲۲ درصدی در تشکیل کمپلکس H1-DNA رانشان داد. همان‌گونه که در جدول ۱ ملاحظه می‌شود، با افزایش مقدار *Ka* (ثابت تشکیل واکنش هر کدام از اجزاء زعفران با H1) میزان تشکیل کمپلکس H1-DNA کاهش یافته است. این کاهش به دو صورت بیان شده است؛ هم با در صد تشکیل رسوب در نقطه حداقل و هم با میزان اتصال تعداد مول جفت بازهای DNA به ازاء هر مول پروتئین در ناحیه ۵۰٪ رسوب ($P_{50\%}$). همان‌طور که در مقدمه ذکر شد، در هنگام تراکم زدایی کروماتین اولین قدم جدا شدن هیستون رابط و یا به عبارتی، کم شدن میانکنش این دو ماکرولکول و آزاد شدن DNA به عنوان مکانی برای حمله عوامل رونویسی Zlatanova and Van Hold, 1992; Zlatanova *et al.*, 2000). بنابراین می‌توان گفت که کاهش درصد تشکیل کمپلکس H1-DNA در حضور اجزاء مختلف زعفران که در این تحقیق مشاهده شد، اگر در شرایط سلولی نیز رخ دهد، بعضی از نواحی زن را برای بیان پروتئین‌های خاص آشکار می‌کند و این عمل ممکن است یکی از سازوکارهای ملکولی اثرات ضدسرطانی زعفران باشد. از طرفی اتصال این ترکیبها به DNA نیز می‌تواند اعمالی برای ممانعت از سرطان آن (همانندسازی) یا ترکیب پروتئین‌ها (رونویسی) باشد که این‌ها نیز به نوبه خود سازوکارهای مهمی هستند. شناخت دقیق سازوکار عمل این مواد احتیاج به مطالعات وسیع‌تری دارد که در آزمایشگاه ما در حال انجام است.

خالص‌سازی کاروتینیدها و متونرپن آلدئیدهای زعفران ایران
و بررسی اثر هریک بر ساختار DNA H1 و کمپلکس H1-DNA

- sulfate. Colloid and Surfaces. B: Biointerfaces, 28 (1): 17-25.
- Bathaie, S.Z., Bolhasani, A., Ranjbar, B. and Moosavi-Movahedi, A.A., 2006. DNA interaction with the saffron carotenoids. Accepted for Publication by Asian J. Chem.
 - Bolhasani, A., Bathaie, S.Z., Yavari, I., Moosavi-Movahedi, A.A. and Ghaffari, M., 2005. Separation and purification of some components of Iranian saffron. Asian J. Chem., 17: 725-729.
 - Braun, C.S., Jas, G.S., Choosakoonkriang, S., Koe, G.S., Smith, J.G. and Middaugh C.R., 2003. The structure of DNA within cationic lipid/ DNA complexes. Biophysical Journal, 84: 1114- 1123.
 - Buche, A., Colson, P. and Houssier, C., 1993. Effect of organic effectors on chromatin solubility, DNA-Histone H1 interactions, DNA and histone H1 structures. J. Biomol. Struct. Dynamics, 11: 95-119.
 - Cole, R.D., 1989. Purification and analysis of H1 histones. Methods in Enzymol., 170: 524-532.
 - Fernandez, J.A., 2004. Biology, biotechnology and biomedicine of saffron. Recent Res. Devel. Plant Sci., 2: 127-159.
 - Geierstanger, B.H. and Wemmer, D.E., 1995. Complexes of the minor groove of DNA. Annu. Rev. Biophys. Biomol. Struct., 24: 463-93.
 - Giancotti, V., Qadrifoglio, F., Cowgill, R.W. and Crane-Robinson C., 1980. Fluorescence of buried tyrosine residues in proteins. Biochim. Biophys. Acta, 624: 60-65.
 - Glotov, B.O., Nikolaev, L.G., Kurochkin, S.N. and Severin, E.S., 1977. Histone H1- DNA interaction. Influence of phosphorylation on the interaction of histone H1 with linear fragmented DNA. Nucleic Acids Research, 4(4): 1065-1082.
 - Gupta, M. and Ali, R. 1984. Flourescence studies on the interaction of furocoumarins with DNA in the dark. Journal of Biochemistry, 95: 1253-57.
 - Iborra, J.L., Castellar, M.R., Canovas, M. and Manjon, A., 1992. TLC preparative purification of picrocrocin, HTCC and crocin from saffron. Journal of Food Science, 57(3): 714-716.
 - Jordano, J., Barbero, J.L., Montero, F. and Francol, F., 1983. Fluorescence of histone H1.J.Biol.Chem., 258: 315-320.
 - Martin, G., Goh, E. and Neff, A.W., 2002. Evaluation of the developmental toxicity of crocetin on xenopuse. Food Chem.Toxicol., 40(7): 959-64.
 - Miller, T.L., Willett, S.L., Moss, M.E., Miller, J. and Belinka, B.A., 1982. Binding of crocetin to plasma albumin. Journal of Pharmaceutical Sciences, 71(2): 173-177.
 - Nair, S.C., Kurumboor, S.K. and Hasegawa, J.H. 1995. Saffron chemoprevention in biology and medicine: A review. Cancer Biotherapy, 10: 257-264.

شکل شماره ۶- مقایسه درصد رسوب DNA در حضور نسبت های متغیر هیستون H1 طبیعی (لوزی تو پر)، هیستون تیمار شده با غلظت ثابت ۰/۲ میلی مولار پیکروکروسین (مریع تو خالی) و هیستون تیمار شده با ۱۵۰ میکرولیتر سافرانال (مثلث).

منابع مورد استفاده

- بوالحسنی ا., بطحائی س. ز., موسوی موحدی ع. ا., غفاری م., ۱۳۸۲. مطالعه میانکنش آلدئیدهای تکترپنی زعفران ایران با DNA.. مجله علوم پزشکی مدرس، ۲۶(۲)، پائیز و زمستان، ۴۲-۳۳.
- Abdullaev, F.I., 2002. Cancer Chemopreventive and Tumoricidal Properties of Saffron (*Crocus sativus* L.). Exp. Biol. Med., 227(1): 20-25.
- Allfrey, V.G., 1977. Post- synthetic modifications of histone structure: a mechanism for the control of chromosome structure by modulation of histone-DNA interactions. In Chromatin and Chromosome Structure. pp. 167- 191.
- Ashrafi, M., Bathaie, S.Z., Taghikhani, M. and Moosavi-Movahedi, A.A., 2005. The effect of carotenoids obtained from saffron on H1 structure and H1-DNA interaction. Int. J. Biol. Macromol., 36: 246-252.
- Bathaie, S.Z., Moosavi-Movahedi, A.A. and Saboury, A.A., 1999. Energetics and binding properties of DNA upon interaction with dodecyl trimethyl ammonium Bromide. Nucl. Acids Res., 27: 1001-1005.
- Bathaie, S.Z., Moosavi-Movahedi, A.A., Ranjbar, B. and Saboury, A.A., 2003. A mechanistic study on H1-DNA complex dissociation by sodium n-dodecyl

- Zlatanova, J. and Van Hold, K., 1992. Histone H1 and transcription: still an enigma? *J. Cell. Sci.*, 103: 889-895.
- Zlatanova, J., Caiafa, P. and Van Hold, K., 2000. Linker histone binding and displacement: versatile mechanism for transcriptional regulation. *The FASEB Journal*, 14: 1697-1704.
- Zsila, F., Bikadi, Z. and Simenyi, M., 2002. Further insight into the molecular basis of carotenoid-albumin interactions: circular dichroism and electronic absorption study on different crocetin albumin complexes. *Tetrahedron: Asymmetry*, 13: 273-283.
- Zsila, F., Bikadi, Z. and Simonyi, M., 2001. Induced chirality upon crocetin binding to human serum albumin: origin and nature. *Tetrahedron: Asymmetry*, 12: 3125-3137.
- Sastry, L.V., Sriniva, M. and Surbahanyan, V., 1955. Saffron (*Crocus sativus L.*). *J. Sci. Ind. Res.*, 14A: 178-184.
- Sujata, V., Ravishankar, G.A. and Venkataraman, L.V., 1992. Methods for the analysis of the saffron metabolites crocin, crocetins, picrocrocin and safranal for the determination of the quality of the spice using thin-layer chromatography, high-performance liquid chromatography and gas chromatography. *Journal of Chromatography*, 624: 497-502.
- Tarantilis, P.A., Morjani, H., Polissiou, M. and Manfait, M., 1994. Inhibition of growth and induction of differentiation of promyelocytic leukemia (HL-60) by carotenoids from *Crocus Sativus L.* *Anticancer Res.*, 14: 1913-1918.
- Van Hold, K. and Zlatanova, J., 1996. What determines the folding of the chromatin fiber: *Proc.Natl.Acad.Sci.*, 93: 10548-10555.

Purification of Carotenoids and Monoterpene Aldehydes from Iranian Saffron and Investigation of Their Effect on the Structure of DNA, Histone H1 and H1-DNA Complex

S.Z. Bathaei¹, M. Ashrafi¹, A. Bolhasani¹, B. Etemadi-Kia¹ and A.A. Moosavi-Movahedi²

1- Department of Clinical Biochemistry, Faculty of Medical Sciences, Tarbiat Modares University, P.O. Box: 14115-111, Tehran, Iran. e-mail: bathai_z@modares.ac.ir

2- Institute of Biochemistry & Biophysics, University of Tehran, Tehran, Iran.

Abstract

Saffron (*Crocus Sativus L.*) has different biological properties including anticancer activity. In the present research, we studied the possible molecular mechanisms of the saffron as an anticancer compound (interaction with DNA, H1 and H1-DNA complex), in addition to the purification of saffron components. The isolation and purification of major components of Iranian Saffron including carotenoids (crocin, crocetin and dimethylcrocetin) and monoterpene aldehydes (picrocrocin and safranal) performed by different methods. The existence of three types of picrocrocin and four types of crocin in Iranian saffron by using TLC and HPLC techniques was shown. The major fraction of crocins and picrocrocins were extracted. The effects of saffron components on two macromolecules, DNA and H1, as well as the H1-DNA complex were studied. The interaction of saffron extract and all of the cited components investigated with DNA. The results showed the non-intercalative binding of the mentioned ligands with DNA and suggested the minor groove binding. The binding parameters for crocin interaction with DNA obtained ($n= 0.54$ and $K= 2 \times 10^{-5} \text{ M}^{-1}$). The circular dichroism spectra indicated that the mentioned components interact with DNA at low concentrations, which is accompanied by some conformational changes, B- to C-DNA transition; however, at higher concentrations, they induce more conformational changes, i.e. unstacking of DNA bases. Spectrophotometric investigations of histone H1 titration by different components showed some changes in the peaks. These data indicated the binding of these components to histone H1. All components quenched the fluorescence emission of histone H1 as the result of its structural changes upon complex formation. By Scatchard analysis of the quenching data the binding parameters (n and K) calculated. Histone H1-DNA interaction were also studied in the absence and presence of each ligand. Our results showed that both carotenoids and monoterpene aldehydes of saffron cause the reduction on H1-DNA interaction by about 5 to 22%. These results are preliminary data to confirm our hypothesis that may be the anticancer effect of saffron is due to their interaction with DNA and reduction in the H1-DNA complexes.

Key words: Crocin, crocetin, dimethylcrocetin, picrocrocin, safranal, histone H1, DNA, interaction